

Sygn. akt VIII U 1289/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Magdalena Kimel	
Protokolant: Korneliusz Jakimowicz	

po rozpoznaniu w dniu 06 maja 2016 r. w Gliwicach

sprawy I. G. i M. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o zapłatę zaległych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i FGŚP

na skutek odwołania I. G. i M. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 23 lipca 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołanie

(-) SSR del. M. K.

Sygn. akt VIII U 1289/15

UZASADNIENIE

W dniu 23 lipca 2015 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wydał decyzję, na mocy której zmienił w części decyzję z dnia 15.06.2015 r i określił wysokość zadłużenia M. G. z tytułu składek na: ubezpieczenie społeczne za okres od września 2009 r do listopada 2014 r w kwocie 18.378,03 zł , odsetki za zwłokę liczone na dzień 23.02.2015 r w kwocie 2.572,67 zł, na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2012 r do listopada 2014 r w kwocie 6.347,44 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 702,09 zł, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od listopada 2005 r do listopada 2014 r w kwocie 1.882,35 zł oraz odsetki za zwłokę w kwocie 526,30 zł.

Odwołanie od decyzji wnieśli M. G., I. G. domagając się jej zmiany i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez stwierdzenie, że M. G. nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych względnie zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez stwierdzenie, że decyzja jest bezprzedmiotowa, ewentualnie zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez stwierdzenie, że M. G. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie

społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokości oraz na zasadach określonych w umowie nr (...) r, zawartej przez M. G. z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22 kwietnia 2015 r. W uzasadnieniu odwołania, odwołujący podnieśli, że zaskarżona decyzja jest bezprzedmiotowa, gdyż M. G. zawarł z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w dniu 22 kwietnia 2015 r umowę o rozłożenie na raty należności z tytułu składek za okres który pokrywa się z okresem wymienionym w decyzji. Odwołujący podnieśli, że M. G. terminowo spłaca raty opisane w umowie. Wskazali, że w §5 umowy ZUS zobowiązał się do podjęcia działań zmierzających do zawieszenia wcześniej wszczętych i niezakończonych postępowań egzekucyjnych oraz niewszczywania i niewznawiania postępowań egzekucyjnych przez okres obowiązywania umowy. Umowa jak i decyzja dotyczą dokładnie tych samych należności składkowych, decyzją objęto nawet krótsze okresy zadłużenia, z uwagi na częściową spłatę zobowiązań, co oznacza zdaniem odwołujących, że rozstrzygnięcie zawarte w decyzji było bezprzedmiotowe. Odwołujący podnieśli ponadto, że zaskarżona decyzja stanowi samodzielny tytuł wykonawczy oraz tytułu zabezpieczenia, czyli kolejny trzeci tytuł na tożsame wierzytelności. Wykonanie decyzji na drodze przymusowej doprowadziłoby do sytuacji, w której odwołujący M. G. nie mógłby wykonać dobrowolnie postanowień umowy. Ponadto odwołujący podnieśli, że w związku z zawarciem umowy zostali zobowiązani do zapłaty opłaty prolongacyjnej w kwocie 4.115 zł. W ramach ustalania wysokości opłaty prolongacyjnej przyjęto, z uwagi na odstąpienie przez ZUS od stosowania zabezpieczeń na majątku odwołującego M. G. wyższy stopień stopy referencyjnej.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc że M. G. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą, z tytułu tej działalności powstało zadłużenie na wszystkie 3 fundusze obsługiwane przez ZUS. Organ rentowy w związku z tym podjął postępowanie wyjaśniające. W związku z zamiarem podjęcia czynności w zakresie zabezpieczenia na majątku dłużnika, w dniu 15.06.2015 r organ rentowy wydał decyzję, w której ustalił wysokość oraz okres zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek. Po ustaleniu, że przedmiotem zabezpieczenia jest nieruchomości będąca własnością dłużnika we wspólności ustawowej małżeńskiej z panią I. G., decyzja z dnia 15 czerwca wystawiona została również na małżonka. ZUS wywodził, że w dniu 14 lipca 2015 r wpłynęło odwołanie od decyzji z dnia 15.06.2015 r. Po wpłynięciu odwołania organ rentowy zweryfikował swoje stanowisko i w dniu 23 lipca 2015 r wydano nową decyzję. Organ rentowy podniósł, że nowa decyzja po uprawomocnieniu stanowić będzie podstawę do ograniczenia wpisu hipotecznego do kwoty aktualnie spłacanej w układzie ratalnym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. G. w okresie spornym tj od listopada 2005 r do listopada 2014 r prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą.

Zaległości z tytułu składek na: ubezpieczenie społeczne za okres od września 2009 r do listopada 2014 r wniosły 18.378,03 zł, na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2012 r do listopada 2014 r wyniosły 6.347,44 zł, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od listopada 2005 r do listopada 2014 r wyniosły 1.882,35 zł.

W dniu 22 kwietnia 2015 r M. G. zawarł z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. umowę o rozłożenie na raty należności z tytułu składek. Składki spłaca w terminach i wysokości określonych w umowie.

Decyzją z dnia 15 czerwca 2015 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że M. G. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na łączną kwotę 47.828, 38 zł wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji.

Zaskarżoną decyzją ZUS zmienił decyzję z dnia 15 czerwca 2015 r w zakresie dotyczącym wysokości zaległości i odsetek naliczonych na dzień 23.02.2015 r. Zmieniona decyzją uwzględniła umowę o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty z dnia 22.04.2015 r oraz należności uregulowane przez odwołującego przed przystąpieniem do układu ratalnego a także należności wchodzące do umorzenia zgodnie z treścią ustawy z dnia 09 listopada 2012 r o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

Powyższy stan faktyczny był między stronami bezsporny i ustalony został w oparciu o akta rentowe.

Sąd zważył, co następuje:

Zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Zgodnie z treścią art. 46 ust 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia z dnia 13 października 1998 r. (Dz.U z 2015 r, poz 121) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Po myśli natomiast art. 32 cytowanej ustawy, do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Odwołujący zobowiązany był do opłacenia składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne w okresach spornych na podstawie art. 79 ust 1, art. 81 ust 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U z 2008 r, nr 164, poz. 1027 z pozn. zm).

W rozpoznawanej sprawie nie było sporu co do tego, iż M. G. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a wysokość zadłużenia wskazana w zaskarżonej decyzji jest prawidłowa.

Przedmiot zaskarżonej decyzji określa jej sentencja. Z treści sentencji zaskarżonej decyzji wynika jedynie wysokość zadłużenia M. G. z tytułu zaległych składek z rozbiciem na poszczególne Fundusze i kwota odsetek.

Podkreślić należy, że wydanie przez ZUS decyzji określającej wysokość zadłużenia, po zawarciu umowy o rozłożenie należności z tytułu składek, nie niweczy zawartej pomiędzy stronami umowy. Ubezpieczony realizuje umowę, spłacając zadłużenie w terminach i wysokości wskazanych w umowie. Zaskarżona decyzja nie zmienia zasad spłaty zadłużenia określonego w umowie, uwzględnia spłacone należności. Stanowi podstawę zabezpieczenia wiarygodności organu rentowego na majątku dłużnika.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem odwołujących, iż zaskarżona decyzja pozostaje w sprzeczności z § 5 umowy, albowiem organ rentowy jedynie zabezpieczył swoją wiarygodność poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej na nieruchomości odwołującego wchodzącej w skład majątku wspólnego. Nie zostały podjęte przez organ rentowy czynności egzekucyjne zmierzające do wyegzekwowania zadłużenia. Zauważyć również należy, że zaskarżona decyzją jest podstawą do dokonania zmiany treści hipoteki przymusowej i obniżeniu jej sumy z 71.646,54 zł (objętej decyzją z 15.06.2015r) do kwoty 44.089,89 zł.

Zgodnie z treścią art. 26 ust 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, dla zabezpieczenia należności z tytułu składek Zakładowi przysługuje hipoteka przymusowa na wszystkich nieruchomościach dłużnika, z uwzględnieniem ust. 3a i 3b. Podstawą ustanowienia hipoteki przymusowej jest doręczona decyzja o określeniu wysokości należności z tytułu składek, o odpowiedzialności osoby trzeciej lub o odpowiedzialności następcy prawnego.

Instytucja zabezpieczenia jest wykorzystywana przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego i służy zabezpieczeniu interesu budżetu państwa zanim jeszcze powstaną przesłanki do wszczęcia egzekucji administracyjnej.

W wyroku z dnia 2 grudnia 2011 r (II UK 72/11 LEX nr 1227557, G.Prawna (...)) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że organ rentowy może zgodzić się na spłatę zaległych składek w częściach. Mimo zawarcia takiej umowy ZUS ma prawo zająć nieruchomość dłużnika.

Odnosząc się do zarzutu naliczenia wyższej opłaty prolongacyjnej, w zamian za odstąpienie od stosowania zabezpieczeń ma majątku dłużnika, zważyć należy, że stosowanie do art. 29 ustawy o systemie ubezpieczeń

społecznych, w przypadku gdy ZUS odracza termin płatności lub rozkłada na raty należności z tytułu składek, ustala jednocześnie na podstawie przepisów ordynacji podatkowej tzw. opłatę prolongacyjną. M. G. zobowiązany był do uiszczenia opłaty prolongacyjnej w związku z zawarciem umowy o układ ratalny. Wysokość opłaty prolongacyjnej określona została w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz.U.2015.613 j.t.) Wysokość tej opłaty nie jest uzależniona od stosowanych zabezpieczeń, a zależy od kwoty zadłużenia.

Podkreślić jeszcze raz należy, że wydanie przez organ rentowy zaskarżonej decyzji, nie jest równoznaczne z przystąpieniem do egzekucji zadłużenia stwierdzonego decyzją. Dopiero w sytuacji zerwania przez M. G. umowy o rozłożenie na raty należności z tytułu składek, należności mogą zostać skierowane do egzekucji.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji jako bezzasadne, gdyż decyzja o określeniu wysokości należności z tytułu składek, których istnienie ani wysokość nie jest kwestionowana, odpowiada prawu.

(-) SSR del Magdalena Kimel